

نامهٔ یعکوب

۱

۱ از یعکوب، غُلمِ خدا و خداوند عیسی مسیح،
اُ دوازده طایفهٔ اسرائیل که تی دنیا پَخِشْت.
سلام!

امتحان کِرْدِهٔ ایمون

۲ ای کاکئی ما، هر وَخت وَ امتحانی مختلف روبه‌رو بی، اِنّا شادِن گاتی بَدانی!
۳ چون ادانی که امتحان بُدِهٔ ایمونتو، باعث پایداری و تحمل اِبِه. ۴ بَه‌ری
پایداری و تحمل، کُزْش کامل انجوم هادَ تا شما بالغ و کامل بی و چی کام تَنِبِه.
۵ اگه از شما کسی محتاج حکمته، از خدا اُشِبِه و اُ انا دَد اِبِه. از مِ خدایی که وَ
دست و دلوازی و بدون سرزنش، اُ هَمَه اَد. ۶ ولی مِ آداما وَ ایمون اُشِبِه و هیچ
شَکی اُشِنِبِه، چون کسی که شَک اُشَه، چُن موج دریاِیَه که باد انا شَبَه و شُ اِراو
و اَنزو اِبی. ۷ اِنا آدامی نباید فکر بکو که از خداوند چی اِگِر، ۸ انا یِک آدام دو
دلیه و تی هیچ یِک از رفتارِیاش ثبات اُشنی.

۹ کاکئی که فخرِیَه باید اُ سربلندِن خوش در حضور خدا افتخار بکو، ۱۰ و کاکئی
ثروتمند اُ افتادگیش، اِسی که انا چُن گِلِ صَحرو از بین اِچِه. ۱۱ اِسی که خورشید
وَ اَفْتُوو غَلْشُش دَر ادا، و علافا حُشک اَدکو؛ گُش اَبَرئی و جوهُنیش از بین
اِچِه، هَمینا هم آدام ثروتمند وسط کر و کاسبیش، از بین اِچِه.

۱۲ خوش و حال آدمی که تی امتحانیا پایداری و تحمل آکو، چون وختی از امتحانیا سربلند در بیاد، آن تاج حیاتا آگیر. آن تاجی که خدا ا کسبی که خاطرش شُبه و عدّه اشدّد.

۱۳ هسکه وختی وسوسه آبه، نِگه: «خدائه که اما وسوسه آکو،» چون خدا اشناشابه و هیچ بدینی وسوسه بیه، و خوش هم ا کسی وسوسه ناکو. ۱۴ ولی موگه ای که کسی وسوسه آبه، هوا و هوس خوشه که گول سزاد و ش دَم آبی. ۱۵ پ وختی هوا و هوس حامله بیه، گناه ا دنیا آدار و گناه هم وختی حسابی گات بیه، مرگ ا بار آدار.

۱۶ کاکئی عزیز ما، گول مَخوری! ۱۷ هر هدیه خوب و هر هدیه کامل از برائه، از طرف بای نوریا آدا. م بای که تی آنا نه تغییری هه و نه هیچ سایه ای که و خاطر تغییر به. ۱۸ آنا طبک ا راده خوش ا اما و کوم حکیکت ش وجود آتو تا چن ثمره اول آفریدنی آنا بم.

شُفت و آنجوم دده کوم خدا

۱۹ کاکئی عزیز ما، انا بدانی: هر کسی تی شُفت تند، تی گته آروم و تی خشم هم آروم به! ۲۰ چون خشم آدمی م صالحنی که خدا شُبه ا بار آدار. ۲۱ پ هر نوع فاسدینی و هر اثری که از شرارته ا لرد نیسی و و افتادگی، کوم خدا رو که تی دلتو کشته بد کبول بکنی، م کومی که ششابه جونتو نجات هاد.

۲۲ ولی آنجوم دهندهی کوم خدا بی، نه فکط شنوندهی آنا، که ا خوشو گول آزنت! ۲۳ چون م آدمی که کوم خدا رو آشنا و ا آن کوما عمل ناکو، چن گسیه که تی آینه چش لوش آکو ۲۴ آسی که آنا چش خوش آکو و آچه، و چخو سزید آچه شکش چینا هاد. ۲۵ ولی آناکه ا شریعت کامل که شریعت آزادیه چش آکو، و ا آنا عمل آکو، شتونده ای نی که سزید آچه، بلکه آنجوم دهنده آنائه. آنا تی گری که آکو برکت آگیر.

۲۶ آگه کسی گمون آکو دینداره ولی جلو زابوش ناگیر بلکه ا دلش گول آزاد، دیندارن م آداما بی ارزشه. ۲۷ دیندارن پاک و بدون لُشی که تی نظر خدای بائه، ائه که: ا یتیمیا و بوهزنیا موگه مصیبتشو کمک بکنم، و ا خومو از فاسدین ا دُنیه و حفظ بکنم.

گناه فرق ند

۱ کاکئی ما، شما که ا سرورمو عیسی مسیح، خداوند جلال ایمون تَهه، بین مردم فرق مَنسی. ۲ چون آگه کسی و انگشتر طلا و جُمه گرو ا مجلس شما بیاد و یک فخری هم و جُمه کاهنه داخل بیاد، ۳ و آگه شما ا آناکه جُمه گرو شُبار بشته توجه بکنی و ا آنا بگائی: «بفرما اکا برا هنی»، ولی اُم فخریا بگائی: «هم مکا وایست!» و یا: «اكا حد پئی ما لی زعی هنی»، ۴ مَ اینا شما بین خوتو فرق تُننِد و خود فکری شریر کضاوت تُنیکرد؟

۵ کاکئی عزیز ما، گاش گر بکنی! مَ خدا ا فخری ا دنیهوا انتخاب اشنیکرد تا تی ایمون ثروتمند بت و م پادشاهنا ا ارث بپرت؟ م پادشاهنی که خدا ا کسی که خاطرش شئه وعده اشدد ۶ ولی شما ا آدم فخر بی حرمتی تُکرد. مَ هم ثروتمندیا نهت که ا شما ظلم اکنت و تُن دادگاه اکشت؟ ۷ مَ ایا نهت که ا م اسما که حرمت اشه و لی شما ند بُد، کفر اکائت؟

۸ آگه شما حکیکتا م شریعت شاهانهوا طبک نوشتته مکدس ا جا بیاری که آگه: «خاطر هُمسادت چُن خوت اُتبنه»، گر خوب اکنی. ۹ ولی آگه بین مردم فرق هنیسی، گناه اکنی و شریعت، ا شما مقصر آدانه و محکوم توکو. ۱۰ چون هرکه همه شریعتا انجوم هاد ولی تی یک مورد خطا بکو، م آداما مقصره ائه که همه شریعتا شُر پا ند. ۱۱ چون م خدای که ا شگت: «زنا مکو»، همینا هم ا شگت: «کتل مکو.» آگه زنا نیکنش، ولی کتل بکنش، شریعتا تُر پا ند.

۱۲ پ چُن کسی حرف بزنی و رفتار بکنی که طبک شریعت آزادی، ا آنا یا حکم آبه ۱۳ چون اُم آدمی که شُ هسکه رحم نیکرد، و بی رحمی حکم آبه. رحم کرد ا حکم کرد پیروزه!

ایمون بدون عمل مُردئه

۱۴ کاکئی ما، چه فایدهای ا شه آگه کسی بگه ایمون ا شه، ولی عمل اشنیه؟ مَ اینا ایمونی ششابه ا آنا نجات هاد؟ ۱۵ آگه کاک یا داد ای جُمه آسی ابار کرد اشنیه و محتاج خوراک روزانه به ۱۶ و یکی از شما ا آنا یا بگه: «اچی و سلامت، گرم و سیر آبی،» بدون اکه چپی که آسی بدنشو نیاز شهه شهاده، چه فایدهای ا شه؟ ۱۷ همینا هم ایمون و تنهایی آگه عمل اشنیه، یک ایمون مُردئه.

۱۸ ولی یکی آگه: «تو ایمون اته و ما هم عمل اُم!» تو ایمونت بدون عملت ا ما نیشو هاد و ما هم ایمونم و عملم ا تو نیشو ا تام. ۱۹ تو ایمون اته که خدا یکیه.

خوب اِکِنِش! حتی دیویا هم اینا ایمونی شُهَه و از تِرس اَلرَزت!
 ۲۰ آی نادون، تئِه بِدَانِش اَسِی چه ایمون بدون عمل بی فایِدِئِه؟ ۲۱ مَ جِدِ اَمَا
 ابراهیم پیغامبر، مِ موگوا که اُپُسش اِسحاک لی گُربونگاه تَکدیم اُشِکِه، خود
 عمل، صالح اُ حساب نِمْ؟ ۲۲ اِپِنِش که ایمون خود عملش گر شِکِه و، ایمون
 خود عملش کامل بو. ۲۳ وِمْ نوشتَه‌ای که تی توراَتِه اَنجوم بو که اِگِه: «اِبِراهِیم اُ
 خدا ایمون شَتو و اِ اَسِی اَنَا صالحی اُ حساب اُم»، و اُ اَنَا رَفِیکِ خدا گُتَه بو.
 ۲۴ اِپِنِی که اَدَام وِمْ عمل، صالح اُ حساب اَدَا، نِه فَکَط وِمْ اِیْمون تنها.
 ۲۵ هَمینا هم مِ راحابِ بَدکارَه نِهَاد که وِمْ عمل، صالح اُ حساب اُم، مِ موگوا که
 شُ کاصدیا جا دَ و اُ اَنایا از رَهِیدو اُشِفِرِست؟ ۲۶ چون هَموناکِه جسم بدون
 روح مُردَئِه، ایمون هم بدون عمل مُردَئِه.

۳

مهار کِرَدَه زابو

۱ کاگئی ما، بُری از شما اَزْدُمبالَه اِ نِبِت که معلَم بِبِت، چون اَدانی اَسِی اَمَا که
 یاد اِیم، کِضاوت سَخْتتَه اِبِه. ۲ اَسِی که هَمَه اَمَا تی بُری چِی یا خطا اِکِیم. اِگِه
 کسی تی حرف زادش خطا نِکو، اَدَام کاملیه و شَشابِه هَمَه بدنش مهار بِکو.
 ۳ اَمَا اُ دَهَن اسبیا مهار اَدبَانِیم، تا اَنایا از اَمَا اطاعت بِکِنِت، و کُل هیکل حیوونا
 هم اُ هر طرف که مُبِئِه اَبِرم. ۴ اُ گَشْتِنِیا هم چَش بِکِنِی، با اِکِه بُری گاتِ و بادِی
 کوی شُن حرکت دَر اَداریت، ولی وِیک سَگان کینِگِلِه، اُ هر طرف که ناخدا شِئِه
 هدایت اِبِت. ۵ هَمینا هم، زابو عضو کینِگِلِه اِبِه، ولی ادعائی گات اُشِه. چینا یِک
 جَرگِه کینِگِلِه یِک جنگل گاتیا تَش اَزاد. ۶ زابو تَشَه؛ یِک دنیا شَرارتَه. زابو یِک
 عضویه بین اعضای بدنمو، که کل بدن اُش اِکو و تَموم دورَه زندگی اُ تَش اِکَشِه-
 تَشی که از جهنم شُعلَه اِگر!

۷ اَسِی که اَدَامیزاد شَشابِه اُ هَمَه نوع حیوون وحشی و پرنده و خزنده و جونور
 دریا اهلی بِکو و اُشِکِرْد، ۸ ولی هیچ اَدامی اُشَناشابِه اُ زابو اهلی بِکو. زابو شَرِیه که
 آروم ناگِر و پُر از زهر گَشَنَدِئِه!

۹ و اِ زابُنا، اُ خداوندمو و بای اَسِمونیمو حمد و ستایش اِکِیم و خود هَم زابُنا، اُ
 مردمی که اُ شَباهت خدا نِک بُدِستِیت، لعنت اِکِیم. ۱۰ از یِک دهن، هم حمد و
 ستایش دَر اَدَا، هم لعنت! آی کاگئی ما، اِ چِی‌هوا نِ وِلِمِه اینا بِه. ۱۱ مَ اِبِه از یِک

چشمه، هم هاوِ بیری دَر بیاد، هم هاوِ سور؟^{۱۲} آی کاکئی ما، مَ آبه درخت انجیر، زیتون ثمر هاَد؟ یا درخت انگور، انجیر هاَد؟ هَمینا هَم چشمه هاوِ سور، اشنابِه هاوِ بیری هاَد.

حکمت از برا

^{۱۳} بین شما حکیم و دانا کی؟ بیری مِ آداما ائا خود و لم زندگی کِرَدش نِشو هاَد. و گریاش که خود افتادگیه و از حکمت آدا. ^{۱۴} ولی آگه تی دلتو حسودین تهر و خودخواهی تَهه، اُ خوتو افتخار مِکینی و وُضد حکیکت حرف مَزنی. ^{۱۵} اینا حکمتی از آسمو نِدا، بلکه زِمینی و نفسانی و شیطونیه. ^{۱۶} آسی که هرجا حسودی و خودخواهی به، آنکا جِنجال آبه و هَمه نوع رفتار زشت هم هه. ^{۱۷} ولی مِ حکمتی که از آسموئه، اول پاکه، بعد صلح آدار و آروم و نصیحت پذیره، و پُر از رحمت و ثَمَره حَش، و بین هِسگه فرق نانسِه و بی ریائه! ^{۱۸} صالح بَد، ثَمَره آبه که تی صلح و صفا، و اُدست آدایی که اَز دُمباله صُلحِت کِشته آبه.

۴

از دنیا دوستی دوری بکینی

^۱ چه چی بینتو باعث جنگ و دعوا آبه؟ مَ اینا نی که هوا و هوسیاتو تی وجودتو جنگ اَکِنِت؟ ^۲ حَسرت چی آخوری و تئی؛ پَ گتل اَکِنی. طَمَع اَکِنی و تَناشابِه اُدست بیاری، پَ جنگ و دعوا اَکِنی. تئی وَاخاطر اَکِه درخواست ناکِنی! ^۳ درخواست اَکِنی و اُدست نِداری، آسی که و نیت بَد درخواست اَکِنی تا آسی هوا و هوسیاتو استفادَه بکینی.

^۴ شما آی مردم زناکار، مَ نادانی رفاکت خود دنیا دشمنی خود خدائه؟ پَ هرگه شئِه رفیک دنیا به، اُ خوش دشمن خدا اکو. ^۵ یا گمون اَکِنی نوشتَه مکدَس بیهوده اَگه که: «خدا اُم روحی که تی اما ساکن اَشکِرِد، بُری غیرت اَشه؟» ^۶ ولی خدا پِشته فیض آد. وَاخاطر هَم تی کتاب مَثَلیا نوشتَه بُد:

«خدا جلوو آدایی متکَبَر آوایست،

ولی اُ آدایی اُفتاده وَا لطف رفتار اکو.»

^۷ پَ از خدا اطاعت بکینی. جلوو ابلیس وایستی، که آنا از شما اَگروخه. ^۸

خدا نَزیکِ آبی، که آنا هم اُ شما نَزیکِ آدِبِه. شما آی آدامی گُنهکار، دستیاتو پاک آکِنی، و شما آی آدامی دو دل، دلیاتو پاک آکِنی. ^۹ عَزَا و ماتام بَگری و گَریخ بِکِنی. پهری خُنتو اُ ماتام، و شادیتو اُ غام تبدیل بِبِه. ^{۱۰} اُ خوتو در حضور خداوند اُفتاده بِکِنی که آنا اُ شما سربلند آکو.

^{۱۱} آی کاکتیا، وُضد هَمدیگه بَدگویی مَکِنی. کسی که وُضد کاکشو بَدگویی بِکو و یا اُ آنا کُضوت بِکو، وُضد شریعت بَدگویی اُشکِرِد و اُ شریعت کُضوت اُشکِرِد. ولی آگه تو شریعتا کُضوت بِکِنش، دِگه عمل کَننده شریعت نِهش، بلکه کاضِنِ آنا هِش! ^{۱۲} فَکَط یَکی هَه که شریعتا آد و کُضوت آکو، م کسی که شَشابِه هم نجات هادَه هم نابود بِکو. ولی تو کِه هِش که اُ هُمسَادَت کُضوت اِکِنش!

تکبَرِ دربارِه صَبا

^{۱۳} آله شما که آگائی: «اراز یا صَبا اُ فُلان شهر اَچم و یَک سال آنکا آدَمانِم، و گر و کاسبی اِکِنِم و سود اِکِنِم،» و لَم گاش گر بِکِنی: ^{۱۴} شما هَنو نادانی صَبا خود خوش چه آدار. مَ زندگِنِ شما چِئِه؟ اِسی که شما چُن غُبری هی که یَک لَحظَه ظاهر آیه و بعد از بِنِ آچِه. ^{۱۵} وَ جِی اِ شما باید اینا بِگائی: «آگه خداوند اُشِبِئِه، زنده آدَمانِم و اینا و اونا اِکِنِم.» ^{۱۶} ولی الان شما اُ تکبَرَتو افتخار آکِنی. هَمَه نوع تکبَری اینایی، نِ و لِمِه! ^{۱۷} بَ، هرگه بَدانِه چه گری و لِمِه و اَنجومُش نِد، گناه اُشکِرِد.

۵

هشدار اُ ثروتمندیا

^۱ آله شما آی ثروتمندیا، وَاخاطر مصیبیتی که تَن سِر آدا گَریخ و زاری بِکِنی. ^۲ مال و مِئالتو از بِنِ چِد و جَمَه یاتو بید اُشخَرِد! ^۳ طِلا و نُکَرِه شما مانگ اُشزاد، و مانگ اُنایا وُضد شما شهادت اَیت و چُن تَش، گوشتِ جونتو اُخورت. شما تِی رازی آخِر اینا مال و منالی جمع تُنَاکِرِد! ^۴ آله دستمزد کارگری که زِمَنیاتو جورُم شُکِرِد، م دستمزدی که شما و حُکه بازی تُنَحِدِ خوتو نِد و تَن اُنایا نِدِد، و وُضد شما کال اِکِنِت و صدای کارگری که جورُم اِکِنِت اُ گاش خداوند لَشکریا رَسِد. ^۵ شما لِی زِمی تِی تَجَمَل و عیش و نوش زندگی تُکِرِد. شما دلیاتو اِسی راز گُشتار پَروار تُکِرِد! ^۶ شما اُ آدام صالح، محکوم تُکِرِد و تُگُشتِه. آنا جلو و شما ناوایست.

صبرِ کِردَ تی موگهٔ عذاب

۷ پَ آی کاگتیا، تا اَندهٔ خداوند صبرِ بیکنی. بِنی که چینا کشاورز آسیِ محصول با ارزش زمی انتظار آگشه و صبرِ آکو؛ تا زَمونی که بَرونی اول و آخر یعنی پاییزی و بهاری لی زمی بِلزه. ۸ شما هم صبرِ بیکنی و خاطرتو جمع به، آسی که اَندهٔ خداوند نَزیکه! ۹ آی کاگتیا، از هَمدیگه شکایت مَکنی، تا اُ شما کضاوت نِبِه، بِنی 'کاضی' دُم دَر وَایستد.

۱۰ آی کاگتیا، م پیغامبری که و اسم خداوند حرف سُزاد، تی عذاب گَشَد و صبرِ کِردَ آسیِ شما نَمونهٔ بَت. ۱۱ اما آگائِم آدامی که پایداری و تحمل شُهه از خدا برکت شُگرته. شما دربارَهٔ پایداری و تحمل ایوب تُشْنُفتِ، و سرانجام گِرِ خداوند اُتدِ که خداوند چاد مهربون و رحیمه.

۱۲ ولی آی کاگتی ما، مهمته از هَمهٔ اِئه که گسام آمخوری؛ نه اُ اسمو، نه اُ زمی و نه اُ هیچ چی دِگه. بلکه بهری 'بله' شما هَمِ بله به و 'نه' شما هَمِ نه، تا محکوم نی.

دعای با ایمون

۱۳ بین شما کسی هه که عذاب آگشه؟ آن آداما دعا بکو؛ کسی هه که خارامه؟ آن آداما سرود حمد و ستایش هُخوانه. ۱۴ بین شما کسی هه که مریضه؟ آن آداما اُ شیخی کلیسا جار بَزاد تا آنایا شُسه دعا بکنت و اُ اسم خداوند اُ انا و روغن مَسح بکنت. ۱۵ و ایمون دعا کِردَ، آدام مریضا نجات اَد و خداوند انا از جاش بلند شدکو، و آگه م آداما گناهی هم اُشکِردِسِه، بَخَشَدَه اَبه. ۱۶ پَ حِدِ هَمدیگه اُ گناهیاتو اعتراف بیکنی و آسی هَمدیگه دعا بیکنی تا شفا بگری. دعای آدام صالح تی عمل بُری کُدرت اُشه.

۱۷ الیاس پیغامبر یک آدامی هاد چُنِ اَما، و از تِه دل دعا اُشیکه که بَرُو نیاد و سه سال و نیم لی زمی بَرُو نِم؛ ۱۸ بعد دوباره الیاس دعا اُشیکه و از اُسمو بَرُو اَم و زمی تَمُرَش اُشد.

۱۹ آی کاگتی ما، آگه بین شما یکی از رَه حکیکت دَر بیاد، و یک نفر اُشواگردنه، ۲۰ م آداما بَدانه که هرکه گنهکاریا از گمراهیش اُشواگردنه، چون آن آداما از مرگ نجات اَد و گناهی زیادیا اُپوشنه.